

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Fazekas Tamás ügyvéd (fél címe 1.) és dr. T. Tóth Balázs ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (fél címe 3., ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Loránd) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. március 10. napján kelt 18.P.25.665/2016/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltiséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (nyolcvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A II. rendű alperes által kiadott és az I. rendű alperes által szerkesztett ...hu internetes sajtótermékben 2016. október 27-én „... maffiózóknak dolgozik”, 2016. október 28-án „felperes neve ...nak dolgozik” címmel jelent meg írás.

A felperes 2016. október 21-én fordult helyreigazítási kérelemmel az I. rendű alperes felé, mely kérelmében foglaltaknak az alperes nem tett eleget, ezért a felperes 2016. december 12-én érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság az I. rendű alperest kötelezze az előzetes kérelmével egyező helyreigazítás közzétételére.

Hivatkozott arra, hogy ...sal egyszer találkozott, a felperes ellen ... által indított sajtónyilvános bírósági tárgyaláson. Tőle pénzt soha sem kapott, neki nem dolgozott, olyan munkát sem végzett részére, amit „táskahordásnak” lehetne nevezni. Ez ugyanis a köznyelvben jogellenesen szerzett jövedelmek eljuttatását jelenti. ... kapcsolattartója kereste meg azzal, hogy van egy fényképe, amin ... és ... együtt láthatók. A fénykép átadásáért cserébe ajánlotta fel, hogy összegyűjti a sajtóban a ... tanúvallomásaival érintett tárgyalásról szóló sajtómegjelenéseket.
... egyetlen testőrt sem ismeri.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Előadták, hogy azon közlést, miszerint felperes neve ... táskahordója, a teljes cikk kontextusában kell vizsgálni. Mindkét cikk arról szól, hogy a felperes ...nak dolgozik, ezért a bizonyítandó tény az, hogy dolgozott-e a felperes ...nak. Ezen tényt önmagában a felperes személyes nyilatkozatai is alátámasztják, így a felperes az általa 2016. szeptember 9-én közzétett Facebook-videóüzenetben, a című műsorában ugyanaznap megjelent riportban, a ...nak ugyancsak szeptember 9-én adott

nyilatkozatában, illetve a ... Tv-nek szeptember 13. napján adott interjújában maga mondta el, hogy ... részére, aki általa is tudottan ... kapcsolattartója, szívességeket tett, részére sajtófigyelést végzett. A felperes tehát tudott arról, hogy a tevékenységet lényegében ... részére végzi, legalább két alkalmat maga is elismert.

... Facebook üzenete is alátámasztja a cikkben foglalt tényállításokat, továbbá a kapcsolattartó a 2016. október 27. napján a című műsorában sugárzott riportban elmondta, hogy ... utasította, hogy a felperes gyűjtse össze számára a cikkeket.

Az, hogy ... részére végzett feladatokat a cikk dolgozásnak nevezte, a fentiek alapján olyan valós állítás, amely helyreigazítás tárgya nem lehet.

Azon állítás, hogy a felperes ... egykori testőrével együtt toborzott rendzavarókat a 2016. október 23-i állami megemlékezésekre, egy okszerű és valós tényeken alapuló következtetés volt az alperes részéről. A felperes felhívást tett közzé, hogy a megemlékezésen szimpatizánsai a miniszterelnök ünnepi beszéde alatt kifütyüléssel tiltakozzanak. ... Facebook bejegyzése alapján ugyanezen eseményre toborzott, többek között a Facebook-on is. Ez a megállapítás jelent meg ahu baloldali ellenzéki oldalon is, felidézve azt, hogy személyes testőrével és sofőrjével áll bizalmi viszonyban. Mindezen valós tények alapján a cikk azon következtetése, hogy a felperes ... egykori testőrével dolgozott, megalapozott, és helyreigazítás tárgya nem lehet.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott és kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet kézhezvételétől számított 5 napon belül mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napra tegye közzé az általa szerkesztetthu internetes sajtótermékben 2016. október 27-én megjelent „... maffiózóknak dolgozik” című cikk címe alatt, a lead felett a következő közleményt:

„Helyreigazítás

A 2016. október 27. napján megjelent „... maffiózóknak dolgozik” című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve ... táskahordója. Valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ... egykori testőrével toborzott rendzavarókat a 2016. október 23-i állami megemlékezésre.”

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet kézhezvételétől számított 5 napon belül mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napra tegye közzé az általa szerkesztetthu internetes sajtótermékben a 2016. október 28-án megjelent „felperes neve ...nak dolgozik” című cikk címe alatt, a lead felett a következő közleményt:

„Helyreigazítás

A 2016. október 28. napján megjelent „felperes neve ...nak dolgozik” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ... táskahordója.”

Kötelezte a bíróság a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 57.150 forint perköltséget és arra, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra, az ott írt időben és módon 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság idézte az Alaptörvény IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) és (2) bekezdéseit, a 343. § (1) bekezdését. Az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.), a 7/2013. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat releváns részleteit, a sajtó-helyreigazítási perekben alkalmazandó szempontokat rögzítő, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalást.

Azt állapította meg, hogy mindkét cikk felváltva és szinonimaként használja a dolgozik és a táskahordó kifejezést. A cikkek tartalmát tekintve pedig a dolgozik szóhoz képest a táskahordó kifejezés nem bír többlettartalommal az átlagolvasó számára. Osztotta ezért azon alperesi álláspontot, miszerint a perben azt kellett vizsgálat tárgyává tenni, hogy a felperes dolgozott-e ...nak.

Úgy ítélte meg, hogy a dolgozik kifejezés köznap értelemben rendszeres, díjazás ellenében, utasítások alapján végzett tevékenységet jelent. A felperes a médiában tett nyilatkozataiban és a perben tett vallomásában is következetes előadást tett a történetek vonatkozásában, melyben azt ismerte be, hogy egy alkalommal saját felajánlása alapján sajtóanyagokat adott át ... kapcsolattartójának, akivel kétszer találkozott. Arra, hogy az általa elismerteken kívül a felperes és ... között bármiféle kapcsolat állt volna fenn, az alperesek maguk sem hivatkoztak. A történetekre pedig nem lehet a dolgozik, illetve táskahordó kifejezést használni, hiszen a felperes nem díjazás ellenében hanem ingyenesen, nem utasítás alapján, hanem saját elhatározásából és nem rendszeresen, hanem egyszeri alkalommal cselekedett. A perben előterjesztett ellenkérelmükben az alperesek is a szívesség szót használták a történetek leírására, amely szintén ingyenesen végzett tevékenységre utal.

Megállapította ezért, hogy valótlan az az állítás, miszerint a felperes ...nak dolgozik, illetve a felperes ... táskahordója, ezért e körben az alperest helyreigazításra kötelezte.

Az október 27-i cikk teljes tartalmát figyelembe véve megállapíthatónak találta, hogy az a szövegrészlet, hogy a felperes ... egykori testőrével közösen toborzott rendezvényeket nem következtetésként, hanem pusztán tényállításként jelenik meg, hiszen megelőzőleg ... és a felperes kapcsolatáról volt szó. Nem tartalmazott azonban a cikk semmilyen egyéb közlést ... testőrével és az általa a felperessel közösen szervezett akcióról. A kijelentés a cikk kontextusa szerint a felperes és ... közötti kapcsolat meglétét volt hivatott alátámasztani.

Ezért az I. rendű alperes abban az esetben mentesülhet a helyreigazítás közzététele alól, ha a tényállítás valóságát bizonyítja. Az alperes azonban e körben nem ajánlott fel bizonyítékot. Azon körülmény, hogy - miként a felperes - ... is toborzott tüntetőket az állami megemlékezésre a miniszterelnök beszédének kifütyülése céljából, nem bizonyítja, hogy az akciót együtt szervezték volna.

Ezen túlmenően azonban amennyiben az alperesek bizonyították volna, hogy az akciót a felperes és ... együtt szervezték, az sem támasztaná alá a sérelmezett tényállítást, hiszen azt az alperesek sem állították, hogy ... lenne ... volt testőre. Azon körülmény, hogy az ...hu internetes sajtótermék állítása szerint ... volt testőrének, ...nek a munkáltatója, nem jelenti azt, hogy ... is részt vett az akció szervezésében, és a felperes vele közösen toborzott volna tüntetőket.

A perköltség viselésére a pereszes alperesek közül a jogi személyiséggel bíró II. rendű alperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását és felperes keresetének elutasítását, valamint felperes kötelezését a felmerült első- és másodfokú perköltségek viselésére.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a dolgozik szóhoz képest a táskahordó kifejezés nem bír többlettartalommal az átlagolvasó számára a cikk kontextusában és így a perbeli vizsgálat tárgya az, a felperes dolgozott-e ...nak. Megalapozatlan ugyanakkor elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy ez a tényállítás valótlan. A felperes 2016. szeptember 8-án közzétett Facebook bejegyzése alapján megállapítható, hogy a felperes, általa sem vitatottan sajtófigyelést végzett ... kérésére, azt is tudva, hogy ezen sajtófigyelési anyagokra ...nak van szüksége, az hozzá jut el ... kapcsolattartón keresztül. Azt adta elő, hogy ezen tevékenységért ellenszolgáltatást nem kért, ezért megállapítható, hogy szívességet tett ...nak, azonban a szívesség elvállalásakor azzal is tisztában volt, hogy ezen szívessége ... javára szolgál. A felperes szintén maga adta elő a videofelvételen, hogy beszélt ...val, ezt követően megkérte egy kollégáját a sajtófigyelésre, majd a kollégájával e körben levelezést folytatott, és az elkészült anyag átadása okán ismét találkozott ...val. Azaz többször kellett tevékenységet kifejtenie ahhoz, hogy a sajtófigyelési

anyagok elkészüljenek, azok eljussanak ...hoz, és így ...hoz.

Ezen magatartások szükségszerűen egy olyan időben és térben, elkülönülő láncolatot alkottak, ami alapján a „dolgozik” kijelentés olyan kellő ténybeli alappal bírt, amely miatt helyreigazításnak nincs helye.

Tévesen mérlegelte a bíróság azt is, hogy azon állítás, miszerint felperes neve ... egykori testőrével toborzott rendzavarókat a 2016. október 23-ai állami megemlékezésre nem felel meg egy okszerű, és valós tényekre alapított újságírói következtetésnek. Utalt e körben az Ítélet tábla másik tanácsa által ugyan ezen eseményre vonatkozó, hasonló tartalmú közléssel kapcsolatos elutasító döntést tartalmazó határozatára (2.Pf.20.422/2017.). Összességében a felperes ... számára szívességeket tett, dolgozott, mindkettőjük célja a jelenlegi kormány leváltása, mely tények alapján a cikk írója alappal vonhatta le a felperes által sérelmezett következtetést.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellően és teljes körűen megindokolta döntését, az mindenben helytálló. Kiemelte, hogy a felperes tényleges munkát ... részére nem végzett, mindössze a párt által szokásosan összeállított sajtóanyagból kiválogatta és átadta ...nak a ... által, a felperes ellen ... részéről indított perben tett tanúvallomásával összefüggő sajtóanyagokat. Ezt a tevékenységet „táskahordásnak” nevezni nem lehet. Ezen túlmenően a másik sérelmezett állítás esetében arra helyezte a hangsúlyt, hogy az elsőfokú bíróság nem csak azt állapította meg, hogy a felperesgel közösen semmilyen tevékenységet nem végzett, vele kapcsolatban nem állt, hanem azt is, hogy ez a személy nem volt ... testőre, így a sérelmezett közlés minden szempontból valótlan.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, kifejtett indokaival teljes egészében egyetértett, azt nem ismétli meg.

A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatosan kiemeli, hogy a jelenlegi médiakörnyezet sajátossága, hogy egy hírt a sajtótermékek közel azonos időben számtalan felületen képesek megjeleníteni. Ezek a felületek azonban különböző szerkesztési elvek mentén, más-más módon interpretálják a tartalmában ténylegesen azonos közléseket. Éppen ezért, különösen sajtó-helyreigazítási perben a sajtóközlemény(ek)e)t önmagukban szükséges értékelni, a sérelmezett közléseket a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően saját szöveghelyreigazításukban szükséges vizsgálni. Ebből viszont az is következik, hogy azonos ténytartalmú közlések megfogalmazásuk, megjelenésük kontextusában értékelve más-más megítélés alá eshetnek.

A „táskahordó” kifejezéssel kapcsolatosan a másodfokú bíróság egyetértett azzal az elsőfokú megállapítással, hogy az valamilyen díjazás ellenében, a megrendelő utasítása alapján végzett tevékenységre utal. Megítélése szerint azonban nem esik teljes mértékben egybe a dolgozik szó jelentésével. Azon kívül, hogy kifejezetten rendszeres munkavégzésre utal, ahhoz pejoratív értelmezés is társul, ami alárendeltséget, szolgáltatást kíván érzékeltetni a tevékenységet végző terhére. Az alperes által is csupán szívességnek ítélt, egyszeri alkalommal megtörtént, alapvetően üzleti jellegű felperesi tevékenység ilyen módon nem írható le.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság a fellebbezésnek a ... testőrével együttesen végzett felperesi tevékenységre vonatkozó közlés megítélésében sem. Önmagában abból a tényből, hogy a felperes és hasonló célú és jellegű megmozdulást szervezett egy kormányfői megszólalással összefüggésben, nem ad alapot okszerűen még olyan következtetés levonására sem, hogy akarategységben, egymást támogatva ténykedtek. Helytállóan hivatkozott a felperes az elsőfokú

eljárás során e körben arra a körülményre, hogy személyes kapcsolata ezen személlyel nem volt, a hasonló jellegű tüntetést más-más helyszínre szervezték, az általa szervezett megmozdulásról sajtónyilvános bejelentést tett, arról mindenki értesülhetett, így tőle függetlenül akár ... is, aki a saját eseményét a Facebookk oldalán hirdette.

Ezen túlmenően az alperes által csatolt, az ...hu internetes hírportálon ... és ... állítólagos testőrének, sofőrjének kapcsolatáról 2014. augusztusában, a perbeli sajtóközleményt több mint két évvel megelőzően jelent meg híradás, amely ráadásul maga is tartalmazza ezen kapcsolat felszámolását.

Ilyen körülmények között nem okszerű következtetés, hanem valótlan, ténybeli alappal nem rendelkező állítása az alperesnek az, hogy a felperes ... egykori testőrével toborzott rendzavarókat, így a felperes Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítási igénye e körben is megalapozott volt.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a II. rendű alperes köteles a felperes részére a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2017. június 28.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró